

Rozsudek Najvyššieho soudu SR ze dne 08.08.1990, sp. zn. 6 Tz 42/90, ECLI:CZ:NSSR:1990:6.TZ.42.1990.1

Číslo: 9/1991

Právní věta: Amnestia prezidenta republiky z 1. 1. 1990 podľa článku I písm. d) sa vzťahuje na nevykonané peňažné tresty alebo ich zvyšky, pokiaľ neboli uložené vedľa trestu odňatia slobody. To platí aj vtedy, ak ide o tresty odňatia slobody, ktorých výkon bol podmienenečne odložený a podľa článku I písm. b) cit. amnestie odpustený.

Soud: Najvyšší soud SR

Datum rozhodnutí: 08.08.1990

Spisová značka: 6 Tz 42/90

Číslo rozhodnutí: 9

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Amnestie

Předpisy: 1/1990/1 Sb. čl. I odst. b)
čl. I odst. d

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Na základě sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal minister spravodlivosti SR, Najvyšší súd SR zrušil právoplatné uznesenie Okresného súdu v Nitre z 12. januára 1990 sp. zn. 4 T 130/89, vo výroku o odpustení peňažného trestu a fikcii neodsúdenia.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Okresného súdu v Nitre zo dňa 13. októbra 1989, sp. zn. 4 T 130/89, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 30. októbra 1989, bol obvinený M. Ž., uznaný za vinného zo spáchania prečinu proti majetku v socialistickom a osobnom vlastníctve podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 150/1969 Zb. o prečinoch a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a) a § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložený na skúšobnú dobu jedného roka.

Súčasne mu bol podľa § 53 ods. 1 tr. zák. uložený aj peňažný trest vo výške 500,- Kčs, resp. pre prípad jeho zmarenia náhradný trest odňatia slobody vo výmere 15 dní.

Uznesením zo dňa 12. januára 1990 tento súd podľa § 368 Tr. por. vyslovil, že obvinený M. Ž. je účastný Rozhodnutia prezidenta republiky o amnestii zo dňa 1. januára 1990 a podľa článku I písm.

b), d) citovanej amnestie sa mu odpúšťajú oba tresty s účinkom, že dňom 1. januára 1990 sa na neho hľadí, ako by nebol odsúdený.

Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12. februára 1990.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal v šesťmesačnej lehote, uvedenej v ustanovení § 272 Tr. por. proti citovanému uzneseniu v neprospech obvineného sťažnosť pre porušenie zákona s návrhom, aby najvyšší súd podľa § 268 ods. 2 Tr. por. vyslovil, že napadnutým uznesením bol porušený zákon v ustanovení článku I písm. d) Rozhodnutia prezidenta republiky o amnestii v prospech obvineného M. Ž., a aby podľa § 269 ods. 2 Tr. por. zrušil tú časť jeho výroku, v ktorej okresný súd vyslovil, že obvinenému sa odpúšťa aj peňažný trest, vrátane klauzuly o zahľadení odsúdenia, lebo táto časť výroku odporuje amnestii.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal v zmysle § 267 ods. 1 Tr. por. na podklade sťažnosti pre porušenia zákona správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že zákon bol porušený.

Prezident republiky svojim rozhodnutím o amnestii z 1. januára 1990 odpustil:

- podľa článku I písm. b) nevykonané tresty odňatia slobody, ktorých výkon bol podmienenečne odložený;
- podľa článku I písm. d) nevykonané peňažné tresty alebo ich zvyšky, pokiaľ neboli uložené vedľa trestu odňatia slobody.

V oboch prípadoch boli uvedené tresty odpustené s účinkom, že sa na páchatela dňom 1. januára 1990 hľadí, ako by nebol odsúdený.

Okresný súd správne rozhodol, že obvinenému sa na základe článku I písm. b) amnestie odpúšťa trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienenečne odložený. Porušil však zákon v ustanovení článku I písm. d) Rozhodnutia prezidenta republiky o amnestii, keď vyslovil, že obvinenému sa odpúšťa aj peňažný trest, lebo v predmetnej veci tento druh trestu bol uložený vedľa trestu odňatia slobody, i keď podmienenečne odloženého. Tento trest ostal amnestiou nedotknutý.

Podľa § 70 ods. 2 Tr. zák. ak sa páchatelovi uložilo viac trestov popri sebe, nemožno odsúdenie zahradiť, dokiaľ neuplynie doba pre zahľadenie toho trestu, na zahľadenie ktorého tento zákon ustanovuje najdlhšiu dobu.

Podľa § 70 ods. 3 Tr. zák. ustanovenie ods. 2 sa použije primerane aj na prípad, že sa páchatelovi uložilo popri sebe viac trestov, ohľadne ktorých môže podľa tohto zákona nastať účinok, že sa na páchatela hľadí, ako by nebol odsúdený.

Pokiaľ ide o peňažný trest, súd zahľadí odsúdenie (na návrh odsúdeného alebo záujmového združenia - § 363 Tr. por.), ak odsúdený viedol po výkone peňažného trestu riadny život po dobu najmenej jedného roku (§ 69 ods. 1 písm. d) Tr. zák.), na čo v prejednávanej veci neboli splnené zákonné podmienky, lebo uložený peňažný trest ešte nebol vykonaný, a preto ani nezačala plynúť jednoročná zákonom predpokladaná doba.

Na rozdiel od návrhu uvedeného v podanej sťažnosti pre porušenie zákona preto Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že zákon bol porušený nielen v ustanovení článku I písm. d) Rozhodnutia prezidenta republiky o amnestii z 1. januára 1990, ale aj v ustanovení § 70 ods. 2, ods. 3 Tr. zák.